

fandt Sted i 1915. Men altsaa bortset fra Berettigelsen af Betænelighederne ved den Situation, som aabenbart udvikler sig, kan jeg tiltræde Forslaget til midlertidig Bevillingslov.

Pitzner: Paa mit Partis Vegne kan jeg tiltræde det foreliggende Forslag til en midlertidig Bevillingslov for 1927—28. Som det allerede er nævnt, er det givet, at vi ikke kan blive færdige med Finanslovbehandlingen i Finansudvalget og i Rigsdagen indenfor den normale Tid, og jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag.

Rode: Den abnorme politiske Tilstand, hvori Landet og Rigsdagen befinder sig efter de siden 1. Oktober indtrufne Begivenheder, giver sig Udtryk paa forskellig Maade i Øjeblikket i Rigsdagen, for det første ved den Række Lovforslag, som fremsættes af Partiernes, af Grupper og af Partiernes Løsgængere, men det giver sig ogsaa til Kende ved det Forslag, Regeringen har maattet fremsætte her. Forslaget er nødvendigt, og den højtærede Finansminister har begrundet dets Nødvendighed. Det er affattet saaledes, som Grundloven angiver, og maa derfor fra alle Sider tiltrædes. Men jeg ønsker dog forinden at gøre opmærksom paa, at det abnorme i Situationen ogsaa giver sig Udtryk i selve dette Lovforslag. Lovforslaget gaar i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse ud paa at bemyndige Regeringen til fra 1. April indtil Finansloven gives at afholde Udgifterne saaledes, at de ikke overskrider de enkelte ved Finansloven for Finansaaret 1926—27 og den dertil sig sluttende Tillægsbevillingslov hjemlede ordentlige Udgifter. Denne Tillægsbevillingslov er end ikke forelagt for dette høje Ting. Da vi sidste Gang havde en midlertidig Finanslov her i Landet, i 1902—03, kendtes Tillægsbevillingsloven, idet den allerede var forelagt i December, derefter behandlet i Udvalg og var kommet til anden Behandling. Med andre Ord, saavel Regering som Rigsdag kendte paa det Tidspunkt, hvordan hele Statens finansielle Tilstand for 1903—04 var, og efter hvilke Bevillingslove den høje Regering skulde styre. Paa det daværende Tidspunkt var der i denne Form, som jo ikke var grundlovsfæstet, ikke taget Hensyn til Tillægsbevillingsloven. Det blev meget naturligt indsat i Grundloven af 1915, at det skulde være begge disse Love, for det er dem, der tilsammen giver Finanslovhjemmel for det paagældende Aar.

Men nu indtræder det ejendommelige Tilfælde, at naar Finansministeren den 1. April skal begynde at styre i Henhold til denne midlertidige Bevillingslov, skal han henholde sig til en Finanslov, som er vedtaget for længe siden, den for 1926—27, samt en Tillægsbevillingslov, som end ikke er forelagt i dette høje Ting. Der vil derved opstaa visse Vanskeligheder for Finansministeren, da han ikke kan henholde sig til en vedtagen Tillægsbevillingslov. Jeg ved end ikke, om Finansministeren har Oversigt over, hvornaar han vil kunne forelægge Tillægsbevillingsloven, og hvilke Forhøjelser og Nedsættelser af Bevillinger den eventuelt vil komme til at omfatte, hvilket altsaa den højtærede Minister i Henhold til selve Loven skal henholde sig til allerede fra den 1. April. Jeg vilde bede den højtærede Finansminister udtale sig om dette Forhold. Jeg tvivler ikke paa, at han ved sin Smidighed vil kunne komme udover det, men visse Vanskeligheder vil der være for en Finansminister ved at skulle henholde sig til en Tillægsbevillingslov, som end ikke er forelagt for dette høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere, fordi de alle har kunnet slutte sig til Forslaget. Til det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg sige, at det er jo, forekommer det mig, naar henses til den gennemgribende Karakter af de forskellige Lovforslag, som Ministeriet har forelagt, ganske naturligt, at vi har ønsket, at disse Lovforslag maatte finde deres Udtryk paa den endeligt vedtagne Finanslov. Naar man tænker over, hvilken overmaade gennemgribende Indflydelse disse Lovforslags Vedtagelse vil have paa Finanslovens Affattelse og paa det hele finansielle Resultat, som Finansloven skal give, synes jeg, det er ganske naturligt, at vi har ment, at der vil være noget urimeligt i at vedtage en Finanslov, som efter al Sandsynlighed vilde give et fuldstændig unøjagtigt, endogsaa meget vildledende Billede af Grundlaget for Finanshusholdningen i det Finansaar, om hvilket Finansloven drejer sig. Jeg ved vel, at man har den almindelige Bemyndigelse, som alle Finanslove har givet, til at regere efter de Finansregler, der er nedlagt i Love, som er vedtaget senere, men jeg tror, der aldrig nogen Sinde har været forelagt en Række af Lovforslag, som saa fuldkommen vil kunne omforme Finansloven, som Tilfældet er nu, og derfor er Regeringens Ønske om at afvente disse Lovforslags Skæbne ganske naturligt. Det